4.3 Lihtsamad ruumilised ülesanded

Käesolevas alajaotuses vaatleme mõningate lihtsamate elastsusteooria ülesannete lahendamist pingetes.

- Vaadeldavate ülesannete *lihtsus* seisneb eeskätt selles, et *pingekompo*nendid on konstantsed või lineaarfunktsioonid koordinaatidest (x, y, z).
 - Sellisel juhul on Beltrami-Michelli võrrandid (4.17), st. pidevusvõrrandid pingetes, automaatselt rahuldatud.
- Vaatleme elementaarteooriast, st. tugevusõpetusest (tehnilisest mehaanikast), tuntud lahendeid ja näitame, et nad rahuldavad elastsusteooria tasakaaluvõrrandeid (4.1) ja rajatingimusi (4.5).
- Leiame keha punktide siirded läbi üldistatud Hooke'i seaduse (4.3) ja Cauchy seoste (3.6). Elementaarteoorias piirdutakse peaasjalikult vaid varda telje siirete määramisega.

4.3.1. Konstantse ristlõikega ümarvarraste vääne

4.3.1 Konstantse ristlõikega ümarvarraste vääne

Vaatleme konstantse ristlõikega ümarvarrast, mille otstesse on rakendatud pöördemomendid. Vastavalt elementaarteooriale, st. tugevusõpetusest tuntud valemitele, avaldub nihkepinge varda väändel kujul

$$\tau = G\vartheta r, \qquad (4.18)$$

Joonis 4.1: Ümarvarda vääne.

kus G on nihkeelastsusmoodul,

r— polaarraadius ja ϑ — väändenurk varda pikkusühiku kohta. Pingevektor τ on seejuures risti varda raadiusega r. Tuletame meelde, et väändenurk $\vartheta \ll 1$ ja et on tehtud terve rida katseandmetel põhinevaid lihtsustavaid eeldusi: (i) ristlõiked jäävad tasapinnalisteks; (ii) ristlõigete vahekaugus ei muutu; (iii) ristlõige z = const. pöördub nurga $\vartheta_z = \vartheta z$ võrra; (iv) raadiused jäävad sirgeteks; (v) varda läbimõõt ei muutu; (vi) mahujõud on hüljatud.

Lahutame nüüd pingevektori τ x- ja y-telje sihiliseks komponendiks:

$$\tau_{yz} = \tau_{zy} = G\vartheta r \frac{x}{r} = G\vartheta x, \quad \tau_{xz} = \tau_{zx} = -G\vartheta r \frac{y}{r} = -G\vartheta y. \tag{4.19}$$

Ülejäänud pinged on vastavalt tehtud eeldustele nullid, st.,

$$\sigma_x = \sigma_y = \sigma_z = \tau_{xy} = 0. \tag{4.20}$$

Allpool näitame, et vaadeldav lahend rahuldab lineaarse elastsusteooria põhivõrrandeid.

Kuna pingekomponendid on kas nullid või lineaarfunktsioonid koordinaatidest x ja y, siis on pidevustingimused pingetes (Beltrami–Michelli võrrandid) (4.17) automaatselt rahuldatud:

$$\begin{cases} (1+\nu)\nabla^2 \sigma_x + \frac{\partial^2 I_1^{\sigma}}{\partial x^2} = 0, \quad (1+\nu)\nabla^2 \tau_{xy} + \frac{\partial^2 I_1^{\sigma}}{\partial x \partial y} = 0, \\ \dots, \quad \dots, \\ \dots, \quad \dots, \end{cases}$$

4.3.1. Konstantse ristlõikega ümarvarraste vääne

Tasakaaluvõrrandid (4.1) on rahuldatud kuna mahujõudud on hüljatud:

$$\begin{cases} \frac{\partial \sigma_x}{\partial x} + \frac{\partial \tau_{yx}}{\partial y} + \frac{\partial \tau_{zx}}{\partial z} + X = 0, \\ \frac{\partial \tau_{xy}}{\partial x} + \frac{\partial \sigma_y}{\partial y} + \frac{\partial \tau_{zy}}{\partial z} + Y = 0, \\ \frac{\partial \tau_{xz}}{\partial x} + \frac{\partial \tau_{yz}}{\partial y} + \frac{\partial \sigma_z}{\partial z} + Z = 0. \end{cases}$$

Silindri külgpind on pingevaba. Seega, saavad rajatingimused (4.5) kuju

$$\begin{cases} \sigma_x l + \tau_{yx} m + \tau_{zx} n = 0, \\ \tau_{xy} l + \sigma_y m + \tau_{zy} n = 0, \\ \tau_{xz} l + \tau_{yz} m + \sigma_z n = 0. \end{cases}$$

Külgpinna normaali suunakoosinused

$$l = \cos(\mathbf{\nu}, x) = \frac{x}{r}, \quad m = \cos(\mathbf{\nu}, y) = \frac{y}{r}, \quad n = \cos(\mathbf{\nu}, z) = 0.$$
 (4.21)

Kui arvestada vaid viimast, st
.n=0ja avaldisi (4.20), jääb jääb rajatingimustest alles vaid üks võrr
and

$$0 = \tau_{xz}l + \tau_{yz}m, \tag{4.22}$$

mis on rahuldatud ringsilindri puhul, st. tingimustel $(4.21)_{1,2}$. Ka on selge, et mitteümarvarda puhul elementaarteooria lahend ei sobi, sest normaal pole enam antud avaldisega (4.21) ja (4.22) ei kehti varda külgpinnal.

Siirete leidmine toimub üldistatud Hooke'i seaduse (4.3) ja Cauchy seoste (3.6) abil. Arvestades pingekomponentide väärtusi:

$$\begin{cases} \varepsilon_x = \frac{\partial u}{\partial x} = \frac{1}{E} \left[\sigma_x - \nu(\sigma_y + \sigma_z) \right] = 0, & \gamma_{xy} = \frac{\partial v}{\partial x} + \frac{\partial u}{\partial y} = \frac{1}{G} \tau_{xy} = 0, \\ \varepsilon_y = \frac{\partial v}{\partial y} = \frac{1}{E} \left[\sigma_y - \nu(\sigma_z + \sigma_x) \right] = 0, & \gamma_{yz} = \frac{\partial v}{\partial z} + \frac{\partial w}{\partial y} = \frac{1}{G} \tau_{yz} = \vartheta x, \\ \varepsilon_z = \frac{\partial w}{\partial z} = \frac{1}{E} \left[\sigma_z - \nu(\sigma_x + \sigma_y) \right] = 0, & \gamma_{zx} = \frac{\partial w}{\partial x} + \frac{\partial u}{\partial z} = \frac{1}{G} \tau_{zx} = -\vartheta y. \end{cases}$$

Rajatingimused antakse punktis A kujul u = v = w = 0 ja $\partial u/\partial z = \partial v/\partial z = \partial v/\partial z = \partial v/\partial x = 0$, st. keelatud on nii pöörded kui siirded. Sellistel rajatingimustel saame

$$u = -\vartheta yz, \quad v = \vartheta xz, \quad w = 0. \tag{4.23}$$

Seega osutub ümarvarda puhul elementaarteooria eeldus, et ristlõiked jäävad tasapinnaliseks ja raadiused sirgeteks, õigeks.

4.3.1. Konstantse ristlõikega ümarvarraste vääne

Märkused:

- Kui väliskoormus on varda otsale antud tangentsiaalpingetega kujul (4.18) siis on leitud lahend kehtiv varda suvalise ristlõike jaoks. Kui väliskoormus on aga antud mingil teisel kujul, siis tuleb otspindade lähedal rakendada Saint-Venant'i printsiipi.
- Valemite (4.23) tuletamine on üksikasjalikult esitatud õpikus S.P. Timoshenko, J.N. Goodier. Theory of Elasticity. McGraw-Hill, 1970. Venekeelne tõlge: Teoria uprugosti, Mir, Moskva, 1975..
- 3. Õpikus «R. Eek, L. Poverus, Ehitusmehaanika II, Tallinn, 1967 » on vaadeldav ülesanne lahendatud siiretes. Lõpuks näidatakse, saadud lahend sisaldab elementaarteooriast pärit valemit (4.18).

4.3.2 Prismaatiliste varraste puhas paine

Joonis 4.2: Prismaatilise varda paine.

Vaatleme prismaatilist varrast, mis paindub peatasandis xz varda otstesse rakendatud vastassuunaliste ja suuruselt võrdsete momentide toimel. Koordinaatide alguse paneme varda vasakusse otsa ja ristlõike pinnakeskmesse. Elementaarteooria põhjal

$$\sigma_z = \frac{Ex}{R}, \quad \sigma_y = \sigma_x = \tau_{xy} = \tau_{xz} = \tau_{yz} = 0, \tag{4.24}$$

kus R on painutatud varda kõverusraadius. Lahend (4.24) rahuldab

4.3.2. Prismaatiliste varraste puhas paine

massjõudude puudumisel tasakaaluvõrrandeid (4.1) ja rajatingimusi (4.5) varda külgpinnal. Otspindadel on lahend täpne kui väliskoormus jaotub vastavalt avaldisele (4.24). Paindemoment määratakse valemiga

$$M = \int_{A} \sigma_z x dA = \int_{A} \frac{Ex^2 dA}{R} = \frac{EI_y}{R}.$$
(4.25)

Viimasest avaldisest saame leida varda telje kõveruse

$$\frac{1}{R} = \frac{M}{EI_y}.$$
(4.26)

Siirete leidmiseks kasutame Hooke'i seadust (4.3) ja Cauchy seoseid (3.6) (antud juhul on tala teljeks z-telg!)

$$\begin{cases} \varepsilon_z = \frac{\partial w}{\partial z} = \frac{x}{R}, \\ \varepsilon_x = \frac{\partial u}{\partial x} = -\frac{\nu x}{R}, \quad \varepsilon_y = \frac{\partial v}{\partial y} = -\frac{\nu x}{R}, \\ \gamma_{xy} = \frac{\partial u}{\partial y} + \frac{\partial v}{\partial x} = \gamma_{xz} = \frac{\partial u}{\partial z} + \frac{\partial w}{\partial x} = \gamma_{yz} = \frac{\partial v}{\partial z} + \frac{\partial w}{\partial y} = 0. \end{cases}$$
(4.27)

Kui lahendada diferentsiaalvõrrandite süsteem (4.27) samadel rajatingimustel, mis alajaotuses 4.3.1, st. punktis A on keelatud nii siirded kui pöörded ehk u = v = w = 0 ja $\partial u/\partial z = \partial v/\partial z = \partial v/\partial x = 0$ kui x = y = z = 0. Pärast mõningaid teisendusi saame (tuletuskäiku vt. näit. Timoshenko & Goodier)

$$\begin{cases} u = -\frac{1}{2R} [z^2 + \nu (x^2 - y^2)], \\ v = -\frac{\nu xy}{R}, \quad w = \frac{xz}{R}. \end{cases}$$
(4.28)

Varda kõverdunud telje võrrandi saame võttes viimases avaldises x = y = 0:

$$u = -\frac{z^2}{2R} = -\frac{Mz^2}{2EI_y}, \quad v = w = 0.$$
(4.29)

See avaldis langeb kokku elementaarteooria läbipainde avaldisega.

Vaatleme nüüd varda suvalist ristlõige
tz=c (enne deformatsiooni). Peale deformatsiooni asuvad selle ristlõike punktid tas
andil

$$z = c + w = c + \frac{cx}{R},\tag{4.30}$$

4.3.2. Prismaatiliste varraste puhas paine

st. puhtal paindel jäävad ristlõiked tasapinnalisteks. Et uurida ristlõike deformatsioone tema tasandis, vaatleme külgi $y = \pm b$ (vt. joonis 4.2 b)). Pärast deformatsiooni

$$y = \pm b + v = \pm b \left(1 - \frac{\nu x}{R} \right), \qquad (4.31)$$

st., peale deformatsiooni on küljed
 $y=\pm b$ kaldu. Kaks ülejäänud külge $x=\pm a$ omavad peale deformatsio
oni kuju

$$x = \pm a + u = \pm a - \frac{1}{2R} [c^2 + \nu (a^2 - y^2)], \qquad (4.32)$$

st. nende kujuks peale deformatsiooni on parabool. Seega on tala pealmine ja alumine pind pikisuunas nõgus ja ristsuunas kumer, st. moodustab sadulpinna.

4.3.3 Paadi puhas paine

Joonis 4.3: Ristkülikulise plaadi paine.

Eelmises alajaotuses saadud tulemusi saab rakendada konstantse paksusega plaatide paindeülesannete puhul. Kui pinged $\sigma_x = Ez/R$ on rakendatud piki y-teljega paralleelseid plaadi külgi (vt. joonis 4.3 a)), siis omab plaadi pind peale deformatsiooni sadulpinna kuju, kusjuures tema kõverus xz tasapinnas on 1/R ning ristuvas suunas ν/R . Siinjuures eeldatakse, et läbipainded on võrreldes plaadi paksusega väikesed. Tähistame plaadi paksuse h, paindemomendi plaadi y-telje sihilise serva pikkusühiku kohta M_1 ja inertsimomendi

4.3.3. Paadi puhas paine

pikkusühiku kohta $I_y=h^3/12.$ Nüüd valemi (4.26) põhjal

$$\frac{1}{R} = \frac{M_1}{EI_y} = \frac{12M_1}{Eh^3}.$$
(4.33)

Kui paindemomendid M_1 ja M_2 mõjuvad kahes ristuvas suunas, siis saadakse elastse plaadi pinna kõverus paindemomentidest M_1 ja M_2 põhjustatud kõveruste superpositsioonina.

Tähistame $1/R_1$ ja $1/R_2$ plaadi kõverused xz jz yz tasandites. Momendid M_1 ja M_2 on endiselt mõõdetud serva pikkusühiku kohta. Kasutades nüüd avaldist (4.33) ja superpositsiooniprintsiipi saame

$$\frac{1}{R_1} = \frac{12}{Eh^3}(M_1 - \nu M_2), \quad \frac{1}{R_2} = \frac{12}{Eh^3}(M_2 - \nu M_1). \tag{4.34}$$

 M_1 ja M_2 loetakse positiivseteks kui nad põhjustavad positiivsete kiudude tõmmet. (4.34) põhjal

$$M_1 = \frac{Eh^3}{12(1-\nu^2)} \left(\frac{1}{R_1} + \frac{\nu}{R_2}\right), \quad M_2 = \frac{Eh^3}{12(1-\nu^2)} \left(\frac{1}{R_2} + \frac{\nu}{R_1}\right). \quad (4.35)$$

Väikeste läbipainete puhul võib kasutada aproksimatsiooni

$$\frac{1}{R_1} = -\frac{\partial^2 w}{\partial x^2}; \quad \frac{1}{R_2} = -\frac{\partial^2 w}{\partial y^2}.$$
(4.36)

Tähistades

$$D = \frac{Eh^3}{12(1-\nu^2)} \tag{4.37}$$

ja arvestades (4.36) saame avaldistele (4.35) kuju

$$M_1 = -D\left(\frac{\partial^2 w}{\partial x^2} + \nu \frac{\partial^2 w}{\partial y^2}\right), \quad M_2 = -D\left(\frac{\partial^2 w}{\partial y^2} + \nu \frac{\partial^2 w}{\partial x^2}\right). \tag{4.38}$$

Konstanti D nimetatakse plaadi paindejäikuseks.

Juhul kui plaat paindub silindriliselt (moodustaja on paralleelne y-teljega), siis $\partial^2 w/\partial y^2=0$ ja (4.38) saab kuju

$$M_1 = -D\frac{\partial^2 w}{\partial x^2}, \quad M_2 = -D\nu \frac{\partial^2 w}{\partial x^2}.$$
(4.39)

Kui $M_1 = M_2 = M$, siis ka $1/R_1 = 1/R_2 = 1/R$ ja plaat paindub sfääriliseks

4.3.4. Varda tõmme omakaalu mõjul

pinnaks, nii et (4.35) saab kuju

$$M = \frac{Eh^3}{12(1-\nu)} \frac{1}{R} = \frac{D(1+\nu)}{R}.$$
(4.40)

4.3.4 Varda tõmme omakaalu mõjul

Vaatleme ülemisest otsast jäigalt kinnitatud ristkülikulise ristlõikega varrast. Mahujõud

$$X = Y = 0, \quad Z = -\rho g,$$
 (4.41)

kus ρg on varda erikaal.

Varda igas ristlõikes on nullist erinev vaid temast allpool asuva osa kaalust põhjustatud normaalpinge:

Joonis 4.4: Varda deformatsioon omakaalu mõjul.

$$\sigma_z = \rho g z, \quad \sigma_x = \sigma_y = \tau_{xy} = \tau_{yz} = \tau_{xz} = 0, \tag{4.42}$$

Tasakaaluvõrrandid (4.1) on sellise pingejaotuse korral rahuldatud.

Rajatingimused: Nullist erinevad pinged vaid varda ülemisel välispinnal — seal $\sigma_z = \rho g l$.

Kuna pidevustingimused pingetes (vt. näiteks Beltrami-Michelli võrrandid (4.17)) sisaldavad vaid teist järku osatuletisi pingekomponentidest, siis on nad antud juhul automaatselt rahuldatud.

Siirded ja deformatsioonid määrame Hooke'i seaduse abil

$$\varepsilon_{z} = \frac{\partial w}{\partial z} = \frac{\sigma_{z}}{E} = \frac{\rho g z}{E},$$

$$\varepsilon_{x} = \varepsilon_{y} = \frac{\partial u}{\partial x} = \frac{\partial v}{\partial y} = -\nu \frac{\rho g z}{E},$$

$$\gamma_{xy} = \frac{\partial u}{\partial y} + \frac{\partial v}{\partial x} = \gamma_{xz} = \frac{\partial u}{\partial z} + \frac{\partial w}{\partial x} = \gamma_{yz} = \frac{\partial v}{\partial z} + \frac{\partial w}{\partial y} = 0.$$
(4.43)

Siirdekomponendid u, v ja w leitakse avaldistest (4.43) integreerimise teel. Integreerimiskonstandid määratakse rajatingimustest punktis A. Jäiga kinnitu-

4.3.4. Varda tõmme omakaalu mõjul

se tõttu on seal keelatud nii siirded kui pöörded, st., punktis x = y = 0, z = l on u = v = w = 0 ja $\partial u/\partial z = \partial v/\partial z = \partial v/\partial x = 0$. Tulemus on järgmine (tuletuskäiku vt. näit. Timoshenko & Goodier):

$$\begin{cases} u = -\frac{\nu \rho g x z}{E}, \quad v = -\frac{\nu \rho g y z}{E}, \\ w = \frac{\rho g z^2}{2E} + \frac{\nu \rho g}{2E} (x^2 + y^2) - \frac{\rho g l^2}{2E} \end{cases}$$
(4.44)

On selge, et z-telje punktid omavad vaid vertikaalseid siirdeid:

$$w|_{\substack{x=0\\y=0}} = -\frac{\rho g}{2E}(l^2 - z^2).$$
(4.45)

Teised punktid, st. kus $x \neq 0$ või $y \neq 0$, omavad ka horisontaaseid siirdeid. Seega sirged, mis olid enne deformatsiooni paralleelsed z-teljega on peale deformatsiooni z suhtes kaldu. Tala lõiked, mis olid enne deformatsiooni risti z-teljega, moodustavad pärast deformatsiooni paraboolse pinna. Näiteks punktid, mis olid enne deformatsiooni tasandil z = c asuvad peale deformatsiooni pinnal $z = c + w|_{z=c}$. See pind on risti kõigi nende varda kiududega, mis enne deformatsiooni olid vertikaalsed.